

ÚSPĚCHY

MAHMÚD ABU ZEID, EGYPT

„Byli jsme zatčeni hned v prvních třiceti až čtyřiceti minutách střetů. Vzali nám veškeré profesionální vybavení. Ostatní za dvě hodiny zase propustili. Já jsem odešel z domova, jenom abych udělal pár fotek. A vrátil jsem se zpátky za pět a půl roku.“

Mahmúd Abu Zeid, známý jako Shawkán, je egyptský fotoreportér. Na jaře 2016 v Káhiře fotografoval násilné rozeznání pouličních protestů policí. Byl zatčen a přes dva roky držen ve vazbě. Tam byl v rozporu s egyptským právem mučen, hrozilo mu doživotí. To všechno jenom proto, že dělal svou práci a uplatňoval právo na svobodné informace. V březnu 2019 byl po 5 a půl letech strávených ve vězení konečně propuštěn.

ALBERT WOODFOX, USA

Krátce po Maratonu psaní dopisů napsal Albert Woodfox ve vězení dopis: *„Rád bych poděkoval našim přátelům z Amnesty International a Amnesty USA za jejich pozoruhodnou podporu v posledních letech, která vyvrcholila v nedávné kampani Maraton psaní dopisů v prosinci roku 2015. V důsledku této kampaně jsem obdržel tisíce dopisů z celého světa plné solidarity a podpory. Tyto zprávy zpoza vězeňských zdí se pro mě staly obrovským zdrojem síly, zatímco pokračuji ve svém boji za svobodu.“*

Albert Woodfox byl v roce 1973 obviněn z vraždy člena vězeňské stráže, kterou ale nespáchal. Denně trávil 23 hodin na samotce v malé cele, kde nemohl mít žádné osobní věci. Nesměl číst knihy, pracovat, měl zakázané návštěvy. Usvědčení Alberta Woodfoxe z trestného činu vraždy bylo třikrát vyvráceno, teprve v červnu 2015 ale soudce konečně potvrdil jeho propuštění. V pátek 19. 2. 2016, v den, kdy mu bylo 69 let, propustili po 43 letech Alberta na svobodu. Desetiletí izolace a deprivace se těžce projeví na jeho zdraví. Do boje za jeho propuštění se v rámci Maratonu psaní dopisů 2015 zapojily desítky sekcí Amnesty po celém světě včetně České republiky.

ME NAM, VIETNAM

„Byla jsem pořád v šoku, když mě můj syn a dcera objali v letadle. Čekali jsme na tuhle chvíli přes dva roky. Tohle shledání je vzkazem těm, kteří mě uvěznilí – že nejsem sama, a že hlas svobody nikdy neutichne.“

Me Nam je jednou z nejlivnějších blogerek ve Vietnamu. Kvůli příspěvkům na Facebooku, kde upozorňovala na ničení životního prostředí a vyzývala k akcím proti policejnímu násilí, ji za údajné „vedení propagandy proti státu“ odsoudili k deseti letům vězení. I díky mezinárodnímu tlaku Amnesty byla Me Nam v říjnu 2018 propuštěna. V současné době žije i s dětmi ve Spojených státech.

MARATON PSANÍ DOPISŮ

AMNESTY INTERNATIONAL

SHAKELIA JACKSONOVÁ, JAMAJKA

„Jste skuteční hrdinové. Vaše odhodlání a oddanost vůči dodržování lidských práv a důstojnosti po celém světě se odráží v podpoře, kterou mají vaše kampaně a v pozitivních výsledcích, které získáváte pro oběti bezprávi a diskriminace.“

Shakelia Jacksonová spala, když v lednu 2014 jejího bratra Nakieho zastřelila policie. Policie si ho spletla se zlodějem. Ten utíkal kolem jejich domu ve chvíli, kdy šel Nakiea vynést odpadky. Byl tedy zastřelen úplně nevinný člověk.

Podobný čin není na Jamajce bohužel ničím výjimečným. Během posledních deseti let tamní policie zabila přes 2000 lidí. Shakelia se opakovaně snažila, aby byl případ jejího bratra řádně vyšetřen a viníci potrestáni. Místo toho jí ale policie několikrát vyhrožovala a zastrašit se snažila i zbytek rodiny.

Díky Maratonu psaní dopisů a tlaku lidí z celého světa se na Jamajce začaly implementovat reformy v zákonech tak, aby nedocházelo k nepotrestání policejní brutality.

TEODORA DEL CARMEN VÁSQUEZOVÁ, SALVADOR

Teodora Del Carmen Vásquezová, matka tehdy jedenáctiletého syna, čekala v roce 2007 další dítě. Jednoho dne v práci pocítila silné bolesti, stihla ještě zavolat ambulanci, než upadla do bezvědomí. Po probuzení zjistila, že porodila mrtvé dítě. Vzápětí ji policie zatkla kvůli podezření z vraždy a byla nespravedlivě odsouzena k třiceti letům vězení.

V Salvadoru jsou obvykle ženy, které nedonosí nebo porodí mrtvé dítě, podezřívány z toho, že podstoupily interrupci. Ta za jakýchkoliv okolností zůstává zločinem, dokonce i v případech znásilnění, incestu, nebo pokud je ohroženo zdraví matky. Ve vězení strávila Teodora přibližně deset let. Poté, co jí soud snížil trest, ji 15. února 2018 propustili.

ÚSPĚCHY

MARIELLE FRANCOVÁ,
BRAZÍLIE

„Každé ráno mi to pomáhá vstát z postele...to vědomí, že existuje velká celosvětová síť lásky a sounáležitosti“ (Monica Beniciová, Mariellina partnerka).

Marielle Francová byla osmatřicetiletá máma malé dcery. Z pozice radní se sama jako černoška a bisexuálka zastávala černošských žen a LGBT+ lidí. Odsuzovala beztrestné policejní zabíjení, požadovala lepší život v brazilských slumech.

V březnu 2017 se vracela z veřejné přednášky, když byla spolu se svým kolegou zastřelena v autě. Podle expertízy důkazů byli zabiti kulkou z policejní zbraně, vyšetřování se ale vedlo v přísném utajení.

Brazílie je pro obránce a obrádkyně lidských práv jednou z nejnebezpečnějších zemí světa – jen v roce 2017 tam přišlo o život nejméně 70 lidí, kteří se stavěli za práva druhých. Alarmující je hlavně beztrestnost policie.

Lidé po celém světě žádali v rámci Maratonu psaní dopisů v roce 2018 řádné vyšetření vraždy Marielle a potrestání viníků. Napsali přes půl milionu dopisů.

V březnu 2019 byli i díky velkému mezinárodnímu tlaku v Riu de Janeiru dva bývalí policisté zatčeni a obviněni z vraždy Marielle. Zavražděna byla jenom proto, že aktivně bránila práva druhých. Dobrou zprávou je, že viníci by mohli být brzy potrestáni.

PHYOE AUNG, MYANMAR

Když ještě byla ve vězení, Phyo Aung řekla Amnesty: „Děkuji moc všem, že podporují mě a naše hnutí. Dopisy, které mi chodí, mi dávají skutečnou sílu a inspiraci pro to, co děláme. Uvědomila jsem si, že svět se dívá a fandí nám – nejsme sami.“

Phyo Aung byla v roce 2015 studentka. Pomohla uspořádat sérii pochodů proti kontroverznímu zákonu o vzdělání, který omezoval akademickou svobodu v Myanmaru (Barmě).

Při jednom z protestů ji zadržela policie. Za pouhé pořádání pokojných protestů jí hrozil až devítiletý trest ve vězení. O rok později soud stáhl všechna obvinění. Během Maratonu psaní dopisů jí lidé z celého světa poslali přes 394 000 dopisů, e-mailů, tweetů apod.

ATENA DAEMIOVÁ, ÍRÁN

„Jsem z celého srdce vděčná všem lidem po celém světě, kteří mě doslova zaplavili vlnou soucitu a laskavosti a vynaložili kvůli mojí podpoře nemalé úsilí.“

Atena Daemiová je mladá Íránka a obrádkyně lidských práv. Na sociálních sítích se zastávala práv íránských žen nebo kritizovala trest smrti. Pouze kvůli těmto nenásilným aktivitám byla v roce 2016 obviněna ze „zločinů proti národní bezpečnosti“. V nespravedlivém soudním procesu, který trval pouhých 15 minut, pak byla odsouzena k 7 letům vězení. Trest si Atena odpykává v jednom z nejobávanějších íránských vězení Shahr-e-Rey,

YECENIA ARMENTOVÁ,
MEXIKO

„Chci poslat ohromné díky všem lidem, kteří byli se mnou. Bez jejich podpory by to bylo téměř nemožné. Chci jim poděkovat a poprosit je, aby pokračovali v boji, aby se nevzdali té úžasné práce, kterou je boj za práva dalších lidí. Občas to spravedlnosti trvá, ale nakonec přijde.“

V červenci 2012 byla Yecenia Armentová, matka dvou dětí, svěvolně zadržena policií. Chtěli, aby se k přiznání k vraždě svého manžela, kterou nespáchala. Během 15 hodinového mučení ji policisté bili, škrtili a znásilnili. Vyhrožovali jí, že zabijí její děti. Na základě tohoto vynuceného přiznání, bez dalších důkazů, byla obviněna z vraždy.

Díky Maratonu psaní dopisů se zvedla obrovská vlna solidarity. Lidé žádali její propuštění a vyzývali úřady, aby byl její případ přezkoumán, a aby byli potrestáni ti policisté, kteří její přiznání získali pouze mučením. Yecenia byla nakonec zproštěna viny a 7. června 2016 propuštěna na svobodu.

kde lidé v přeplněných celách a nehygienických podmínkách bez přístupu k pitné vodě nebo lékařské péči čelí násilí a ponižujícímu zacházení.

Atena si už vytrpěla hodně - bili ji, nastříkali do očí pepřový sprej, zavřeli na samotku. Začátkem roku 2018 držela hladovku, aby protestovala proti svému umístění ve vězení a tamním krutým podmínkám. V důsledku špatného zacházení ve vězení se její zdravotní stav velmi zhoršil.

MARATON PSANÍ DOPISŮ

AMNESTY
INTERNATIONAL

TADJADINE MAHAMAT
BABOURI, ČAD

„Děkuji vám z celého mého srdce. Děkuji za vaši oddanost a angažovanost pro ochranu a respektování lidských práv v Africe.“

Tadjadine Mahamat Babouri, známý pod přezdívkou Mahadine, je internetový aktivista a táta sedmi dětí. V září 2016 vložil na Facebook několik videí. Čadskou vládu a její spolupracovníky v nich obvinil z korupce a zneužívání veřejných prostředků.

Za to ho uvěznil a hrozil mu až doživotní trest. Nedopustil se přitom žádného trestného činu, využil pouze svého práva na svobodu projevu. I díky Maratonu psaní dopisů ho v roce 2018 propustili z vězení a může tak opět být se svojí rodinou.

Také díky Maratonu psaní dopisů v prosinci 2018, při kterém Atenu podpořilo přes 700 000 lidí, byla mladá ženě umožněna adekvátní léčba a její zdravotní stav se výrazně zlepšil.